

**Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

A. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Άριστοτέλους «Πολιτικά» (Α 1,1 & Γ 1, 1 - 2)

Α 1, 1. Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν κοινωνίαν τινὰ οὖσαν καὶ πᾶσαν κοινωνίαν ἀγαθοῦ τινος ἔνεκεν συνεστηκυῖαν (τοῦ γὰρ εἶναι δοκοῦντος ἀγαθοῦ χάριν πάντα πράττουσι πάντες), δῆλον ὡς πᾶσαι μὲν ἀγαθοῦ τινος στοχάζονται, μάλιστα δὲ καὶ τοῦ κυριωτάτου πάντων ἡ πασῶν κυριωτάτη καὶ πᾶσας περιέχουσα τὰς ἄλλας. Αὕτη δ' ἔστιν ἡ καλουμένη πόλις καὶ ἡ κοινωνία ἡ πολιτική.

Γ 1, 1-2. Τῷ περὶ πολιτείας ἐπισκοποῦντι, καὶ τίς ἐκάστη καὶ ποία τις, σχεδὸν πρώτη σκέψις περὶ πόλεως ἰδεῖν, τί ποτέ ἔστιν ἡ πόλις. Νῦν γὰρ ἀμφισβητοῦσιν, οἱ μὲν φάσκοντες τὴν πόλιν πεπραχέναι τὴν πρᾶξιν, οἱ δ' σὺ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν ὄλιγαρχίαν ἢ τὸν τύραννον· τοῦ δὲ πολιτικοῦ καὶ τοῦ νόμοθέτου πᾶσαν ὁρῶμεν τὴν πραγματείαν οὖσαν περὶ πόλιν, ἡ δὲ πολιτεία τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἔστι τάξις τις. Ἐπεὶ δ' ἡ πόλις τῶν συγκειμένων, καθάπερ ἄλλο τι τῶν ὅλων μὲν συνεστώτων δ' ἐκ πολλῶν μορίων, δῆλον ὅτι πρότερον ὁ πολίτης ζητητέος· ἡ γὰρ πόλις πολιτῶν τι πληθός ἔστιν. Ωστε τίνα κοη̄ καλεῖν πολίτην καὶ τίς ὁ πολίτης ἔστι σκεπτέον. Καὶ γὰρ ὁ πολίτης ἀμφισβητεῖται πολλάκις· οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦσι πάντες εἴναι πολίτην· ἔστι γάρ τις δὲ ἐν δημοκρατίᾳ πολίτης ὃν ἐν ὄλιγαρχίᾳ πολλάκις οὐκ ἔστι πολίτης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

A. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα : "Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν... ἔστι τάξις τις".
(Μονάδες: 10)

B1. Στὴν αρχή των "Πολιτικῶν" του ο Αριστοτέλης αποτιμώντας την αξία της "πόλεως" στη ζωή των ανθρώπων διατυπώνει μία από τις θεμελιώδεις θέσεις της πολιτικής φιλοσοφίας του. Να την καταγράψετε αναλύοντας παράλληλα τη συλλογιστική πορεία με την οποία καταλήγει σε αυτή.
(Μονάδες: 10)

B2. Ποια ζητήματα διατείνεται ο Αριστοτέλης ότι ανακύπτουν στην επισκόπηση "περὶ πολιτείας" και για ποιους λόγους; Ποια μέθοδο εφαρμόζει ο φιλόσοφος προκειμένου να διερευνήσει τη συγκεντριμένη έννοια;
(Μονάδες: 10)

B3. Ποια νέα στοιχεία για την "πόλιν" προσκομίζει ο Αριστοτέλης στο μεταφρασμένο απόσπασμα που ακολουθεί και πώς αυτά συνδέονται με τον τελικό σκοπό συγκρότησής της, όπως αποτυπώνεται στην αρχή της πραγματείας του;

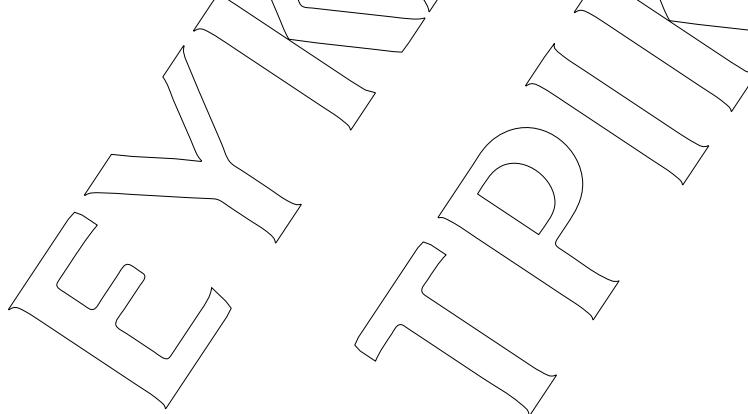
Άριστοτέλους "Πολιτικὰ" (Α 2, 5)

" Η κοινωνική οντότητα που προήλθε από τη συνένωση περισσότερων χωριών είναι η πόλη, μια κοινωνική οντότητα τέλεια, που μπορούμε να πούμε ότι πέτυχε τελικά την ύψιστη αντάρκεια· συγκροτήθηκε για να διασφαλίζει τη ζωή, στην πραγματικότητα όμως υπάρχει για να εξασφαλίζει την καλή ζωή. Η πόλη, επομένως, είναι κάτι που ήρθε στην ύπαρξη εκ φύσεως, όπως ακριβώς και οι πρώτες κοινωνικές οντότητες, αφού αυτή είναι το τέλος εκείνων κι αφού από που λέμε φύση ενώς πράγματος δεν είναι παρά η μορφή που αυτό έχει κατά τη στιγμή της τελείωσης, της ολοκλήρωσής του".
(Μονάδες: 10)

B4. Η «διαιρεση» της ανθρώπινης ψυχῆς κατά τον Αριστοτέλη.
(Μονάδες: 10)

B5. a. περίφημος , σύσταση , παράκληση : Με ποιες λέξεις του κειμένου από το πρωτότυπο σχετίζονται ετυμολογικά οι παραπάνω;
(Μονάδες: 6)

β. πάντων , μάλιστα : Να γράψετε τα αρχαιοελληνικά αντώνυμα των παραπάνω λέξεων
(Μονάδες: 4)

B. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Άγανακτώ δὲ μάλιστα ὡς ἄνδρες, ἐπειδὸν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὃς οὐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ὥχετο ἐκ τῆς πόλεως καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ποθ' ὑμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, δτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμῖνα διέβησαν. Καὶ οὕτως ἔστιν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκώς, ὃστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἷσχιστὸν συμβαλεῖν ἦξιώσε. Ποῦ γὰρ οὐ περιβόητος ἔκεινων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἡ φθονερός ἔστιν ἡ παντάπασιν ἀφιλότιμος, δις οὐκ ἀν εὔξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἔξελιπον, ἀλλὰ τὸν τέπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι.

(Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους 68,1-70,1)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γ1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το παραπάνω κείμενο
(Μονάδες: 20)

Γ2.α. μάλιστα, τὸ αἴσχιστὸν, καλῶς: Να γράψετε τους υπόλοιπους βαθμούς των παραπάνω λέξεων
(Μονάδες: 3)

Γ2.β. Να γράψετε τους ζητούμενους τύπους για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

ἀγανακτῶ: το τρίτο ενικό πρόσωπο τῆς προστακτικῆς του ενεστώτα στη φωνή που βρίσκεται.

διέβησαν: το δεύτερο ενικό τῆς προστακτικῆς του αορίστου β' στη φωνή που βρίσκεται.

ἔστιν: τον ίδιο τύπο στο μέλλοντα.

συμβαλεῖν: τον ίδιο τύπο στον ενεστώτα και παρακείμενο στη φωνή που βρίσκεται.

ῆξιώσε: το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο τῆς ευκτικῆς και προστακτικῆς ενεστώτα στη φωνή που βρίσκεται.

(Μονάδες: 7)

Γ3.α "Άγανακτῶ δὲ μάλιστα ὡς ἄνδρες, ἐπειδὸν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος": Να αναγνωριστεί το είδος του υποθετικού λόγου που λανθάνει στο παραπάνω απόσπασμα και να μεταγραφεί στο είδος εκείνο που δηλώνει την «αόριστη επανάληψη στο παρελθόν»

(Μονάδες: 5)

Γ3.β. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις του κειμένου.
λέγοντος, πρὸς Ξέρξην, ὑμῶν (το δεύτερο), τῶν ἀνδρῶν, ἔκείνοις
(Μονάδες: 5)